

te brengen. En daarop heeft hij bekend. Dat moet hij, ook al staat het niet in de sententie, want als hij had blijven ontkennen, zou hij immers zijn vrijgesproken. Maar ik geef te raden tot welke straf onze prediker is veroordeeld. Hij was geen wederdooper en het Hof was alleen gestreng voor hardnekkigen van dat soort, omdat hun revolutionnaire gevoelens staatsgevaarlijk waren. Maar hij had heel ergerlijke dingen over het roomsche geloof gezegd. In het zuiden zou men hem minstens de tong hebben uitgesneden. Welnu onze Hollandsche raadsheeren waren zoo mild, dat zij hem straffen door hem te verbieden gedurende één jaar Rotterdam te verlaten. Waagde hij het binnen dien tijd een der stadspoorten uit te gaan, dan zou men hem executeeren. Crepel is gehoorzaam een jaar lang te Rotterdam gebleven, want zijn naam komt niet meer in het sententieboek voor. Maar nu nog iets anders: die raadsheeren uit het Haagsche Hof, die natuurlijk in het recht behoorlijk thuis waren, en als aanzienlijke personages een klassieke opvoeding hadden genoten, waren toch heel slecht thuis in geloofszaken, waarover zij als rechters moesten oordeelen. Van dogmatische kwesties hadden zij in 't geheel geen begrip. Ieder weet wel, dat Luther vóór den kinderdoop was. Toch noemen die raadsheeren menig wederdooper een lutheraan. En zoo ook hier geven zij blijk niet te weten, wat Luther over de mis geloofde. Immers Luther geloofde precies het tegendeel van wat Crepel zeide. Maar in het vonnis wordt neergeschreven, dat de gevangene zeer „gefameert” was van de Luthersche en andere nieuwe dwalingen!

PLATTELANDS DEFTIGHEID.

28 Aug. 1653. Is goetgevonden ende verstaen, dat Schoud ende Schepenen malcanderen sullen intituleren ider in haar qualiteyt, te weten d'een den anderen te noemen heer schoud, heer schepen ofte confrater, ende soovoorts, die malkanderen aensprecken, op de boete van tien stuyvers.

Resolut. van Schout en Schepenen van Cool. 1651—1696.